

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 527/2012-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. novembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej obchodnou spoločnosťou F., s. r. o., B., v mene ktorej koná konateľ a advokát doc. JUDr. B. F., PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 9161/2012 až sp. zn. Rvp 9169/2012 vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 12 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uzneseniami Okresného súdu Žilina sp. zn. 24 Er 3698/2011 z 19. apríla 2012, sp. zn. 24 Er 1971/2011 z 19. apríla 2012, sp. zn. 24 Er 3757/2011 z 19. apríla 2012, sp. zn. 24 Er 3558/2011 z 19. apríla 2012, sp. zn. 24 Er 3756/2011 z 19. apríla 2012, sp. zn. 24 Er 3815/2011 z 19. apríla 2012, sp. zn. 24 Er 3895/2011 z 19. apríla 2012, sp. zn. 24 Er 3852/2011 z 19. apríla 2012 a sp. zn. 24 Er 2246/2011 z 19. apríla 2012 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 9161/2012 až sp. zn. Rvp 9169/2012 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 9161/2012.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 29. júna 2012 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti P., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vedené pod sp. zn. Rvp 9161/2012 až sp. zn. Rvp 9169/2012, ktorými namietala porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, čl. 12 ods. 2 ústavy, práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), čl. 14 dohovoru a práva užívať majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom a uzneseniami Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 24 Er 3698/2011 z 19. apríla 2012, sp. zn. 24 Er 1971/2011 z 19. apríla 2012, sp. zn. 24 Er 3757/2011 z 19. apríla 2012, sp. zn. 24 Er 3558/2011 z 19. apríla 2012, sp. zn. 24 Er 3756/2011 z 19. apríla 2012, sp. zn. 24 Er 3815/2011 z 19. apríla 2012, sp. zn. 24 Er 3895/2011 z 19. apríla 2012, sp. zn. 24 Er 3852/2011 z 19. apríla 2012 a sp. zn. 24 Er 2246/2011 z 19. apríla 2012 (ďalej len „napadnuté konania“ alebo „napadnuté uznesenia“).

Sťažovateľka je právnickou osobou poskytujúcou úvery fyzickým osobám, ktorá v konaní pred ústavným súdom namietala porušenie svojich práv podľa ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu v exekučnom konaní. V tomto konaní vystupovala ako oprávnená osoba a povinnými osobami boli fyzické osoby špecifikované v sťažnostiach.

V predmetných veciach osobitne podanými návrhmi požiadala súdneho exekútora (JUDr. R. K.) o vykonanie exekúcií. Súdny exekútor postupujúc podľa procesnej úpravy obsiahnutej v zákone Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov následne požiadal okresný súd o udelenie poverení na vykonanie exekúcií.

Sťažovateľka vo svojich sťažnostiach konkrétne uvádza, že okresný súd predmetnými uzneseniami „*ex offio rozhodol o vylúčení sťažovateľa z vykonávania exekúcie*“, čo malo mať za následok porušenie jej označených práv.

V petite sťažností po obšírnej právnej argumentácii sťažovateľka navrhuje, aby ústavný súd vyslovil, že postupom a napadnutými uzneseniami okresného súdu v napadnutých konaniach boli porušené ňou označené práva podľa ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu, a aby bol okresný súd zaviazaný zaplatiť sťažovateľke finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého

návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“).

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 9161/2012 až sp. zn. Rvp 9169/2012 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o spojení sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode I výroku tohto uznesenia.

2. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažností zistil, že sťažovateľka aj napriek skutočnosti, že jej musí byť známy názor ústavného súdu na danú problematiku, podáva aj naďalej sťažnosti vo veciach, ktoré sú skutkovo a právne takmer identické s tými,

ktoré už ústavný súd riešil, preto je zrejmé, že sťažovateľka nesúhlasí s ustáleným názorom ústavného súdu, a teda ani s jeho rozhodnutiami o predchádzajúcich typovo zhodných sťažnostiach. Vyvstáva preto otázka, aký význam a efektivitu má uvedený postup pre sťažovateľku. Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že ani podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva nie je bezpodmienečne nevyhnutné ako predpoklad možnosti obrátiť sa na tento medzinárodný súdny orgán vyčerpať právny prostriedok nápravy na národnej úrovni, pokiaľ sa javí z materiálneho hľadiska v skutkovo a právne zhodných prípadoch ako neefektívny.

Keďže ide o sťažnosti v podstate identické (skutkové a právne okolnosti), ktoré už ústavný súd riešil, ústavný súd odkazujúc v podrobnostiach na rozhodnutia m. m. I. ÚS 382/2012, II. ÚS 379/2011, III. ÚS 90/2011, III. ÚS 242/2011, III. ÚS 488/2012 alebo IV. ÚS 446/2011 opätovne dospel k záveru, že je potrebné ich odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti (bod 2 výroku).

Ústavný súd s poukazom na uvedené skutočnosti, prihliadajúc na zásady procesnej hospodárnosti konania, upozorňuje sťažovateľku, že pokiaľ aj naďalej bude ústavnému súdu podávať takéto typovo zhodné sťažnosti, ktorých nedostatky sú jej známe z jeho rozhodovacej činnosti týkajúcej sa jej obdobných vecí, ústavný súd môže využiť možnosť vyplývajúcu z § 25 ods. 2 poslednej vety zákona o ústavnom súde a odmietnutie sťažností neodôvodniť (obdobne napr. III. ÚS 496/2012 a ďalšie).

Keďže sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd už o ďalších návrhoch sťažovateľky v nich uplatnených nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. novembra 2012